

fuldkomment. Dette vil jeg henstille til den højtærede Minister at tale med de paagældende Autoriteter om.

Jeg kommer saa til en anden Side af Skolevæsenet, nemlig Mellemskoleeksamen. Som alle ved, skulde denne danne et Bindeled mellem Folkeskolen og Gymnasiet, den saakaldte lavere og højere Skole; jeg vil nu hellere bruge de andre Navne: Folkeskolen og Gymnasiet. Tanken var i sin Tid, at vi skulde have en Enhedsskole, men der sker nu det mærkelige — og det er det, jeg vil paatale —, at den Mellemskoleeksamen, som tages ved private Skoler og ved kommunale Skoler, regner Gymnasierne faktisk slet ikke med, og det var dog Meningen, at den skulde være Bindeledet. Gymnasierne regner ikke med den af to Grunde. Den ene er den, at de selv har Underklasser, hvis Elever tager Mellemskoleeksamen og derefter fylder første Gymnasielklasse, saa at der i de fleste Skoler kun er Plads til en eller to eller i alt Fald meget faa Elever med Mellemskoleeksamen fra andre Skoler. Dertil kommer et andet Forhold, som jeg skal oplyse med et Eksempel, hentet fra Virkeligheden. Selv om der kommer et Barn fra en kommunal Mellemskole, hvor det har taget Eksamen med $5\frac{1}{2}$ som Gennemsnit — til Oplysning for dem, som ikke kender det gældende Karaktersystem, skal jeg nævne, at 6 er Højdemaalet, og $5\frac{1}{2}$ er det, der i gamle Dage svarede til $mg + - ug -$ —, altsaa en forholdsvis fin Prøve, kan man opleve, at vedkommende Mellemskoleelev kommer til Prøve i Gymnasiet og falder med Glans, uagtet der er Plads. Jeg tror, vi maa tage dette Spørgsmaal op til nøjere Undersøgelse; enten maa vi indrette denne Mellemskoleeksamen saaledes, at den giver positive Rettigheder, saa at den ikke er Røg og Damp, eller ogsaa maa vi helt afskaffe den, for som det er i Øjeblikket, tror jeg, det er meget uheldigt. Vi har hørt under denne Forhandling — jeg husker ikke bestemt, hvem det var, der var inde paa Spørgsmaalet —, at Folkeskolen synes ikke om denne Mellemskoleprøve, men man tænkte paa at faa noget mere praktisk, som skulde afslutte Undervisningen i Folkeskolen, og det kan vist være meget forstandigt. Men vil man beholde Mellemskoleeksamen, skal den være mere end et tilsyneladende Bindeled mellem Folkeskolen og Gymnasiet, saa skal den virkelig være brugbar. Man kan kræve et vist Maal, et vist Antal Points, som et Barn skal have for at kunne indstille sig til Optagelse paa Gym-

nasiet, men noget saadant som det, jeg her har nævnt, tror jeg ikke er heldigt.

Det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Stilling) holdt ved det nordiske interparlamentariske Delegeretmøde — for saa vidt passer det godt sammen — et Foredrag om Folkeskolen, hvori han sagde nogle mærkværdige Ord om Folkeskolens Arbejdsmaade. Han udtalte nemlig, at en stor Del af de 7 Skoleaar gaar med at lære Moses' flere Tusinde Aar gamle Bud og Luthers flere Hundrede Aar gamle Forklaringer, og at en hel Del af Historietimerne blev ødslet væk paa Ting, som ingenting var værd. Jeg skal holde mig til det Par Punkter. Der er senere af det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) blevet staaet paa lignende Strenge, og da jeg har lagt Mærke til, at det socialdemokratiske Parti i Norge, hvor man for Tiden staaer i Valgkamp, har paa sit Valgprogram, at det vil have Kristendoms-kundskab ud af Skolerne og have Religions-historie og Kirkehistorie lagt ind under de almindelige Historietimer, kan jeg skønne, at vi her staaer overfor noget, som ikke er saadan helt tilfældigt. Vi plejer at synge, at om hundrede Aar er alting glemt, og det er sikkert nok, at mange Ting bliver glemt i Løbet af hundrede Aar og synker til Bunds, saa det aldrig kommer op mere. Det plejer kun at være det mere lodige, som holder i lange Tider, ikke blot gennem Hundreder, men ogsaa gennem Tusinder af Aar, saa det, at disse Bud har kunnet holde og danne, om jeg saa maa sige, Rygrad i alle Landes Lovgivning, som er med i Verdenskulturstrømmen, er ikke noget daarligt Vidnesbyrd om deres Indhold og Livskraft.

Det ærede Medlem (Stilling) synes imidlertid ikke at have haft Øje for denne mere historiske Side af Sagen. Derimod har han haft Øje for en anden Side, idet han mente, at denne Undervisning bidrog til, at Børnene ikke lærte at tænke sig om og finde sig til Rette paa Jorden, og hvis den Anke er rigtig, er det unægtelig en ret slem Ting. Men for det første er det nu ikke rigtigt, at der bliver anvendt megen Tid af de 7 Aar i det Skolevæsen, som det ærede Medlem hører til, og som jeg har den Ære at være nær knyttet til; i denne Skole benyttes der kun 2 ugentlige Timer og endda ikke alene til at sætte sig ind i disse tusindaarige slemme Bud, men de bruges til hele Religionsundervisningen, altsaa til alt det, som hører derhen. Det er en Smagsag, om man vil kalde det